

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru,
Stalna služba u Benkovcu,
Stjepana Radića 10, Benkovac

Poslovni broj: P-1199/2022-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, OIB: 78866932443, po sutkinji toga suda Danijeli Števanji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dušana Orlovića iz Dobre Vode, Dobra Voda 23, OIB: 79690623667, zastupan po punomoćniku Luki Mrkiću, odvjetniku iz Zadra, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupana po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravni odjel, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave, 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Dušan Orlović, OIB: 79690623667, Dobra voda 23, Benkovac stekao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva nekretnine oznake čest.zem. 1305/32 k.o. Radašinovci u naravi šuma, ukupne površine 1238165 m², upisane u zk.ul.704 k.o. Radašinovci koja prema Geodetskom elaboratu broj 04/2019, inž. geod. Maria Ercegovića, a koji elaborat je potvrđen od Područnog ureda za katastar Zadar, Odjel za katastar nekretnina Benkovac, klasa: 932-06/19-02/86, urbroj: 541-22-05/3-19-3 od dana 05. lipnja 2019. Godine izrađenom od ima novu oznaku čest.zem. 1305/36 k.o. Radašinovci, u naravi stambena zgrada, Dobra Voda 23, gospodarska zgrada, dvorište, ukupne površine 6055 m² što je tužena Republika Hrvatska, OIB: 52634238587 dužna priznati i trpjeti da tužitelj temeljem ove pravomoćne presude izvrši uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini uz istovremeno brisanje toga prava sa imena tuženika.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 2.439,09 eura, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sukladno članku 186.a. Zakona o parničnom postupku, prethodno podnio zahtjev za mirno rješenje spora Općinskom državnom odvjetništvu, te isti nije prihvaćen. Shodno tome, da podnosi ovu tužbu radi utvrđenja prava vlasništva. Tužitelj navodi da je stvarni vlasnik i posjednik nekretnine oznake kat. čest. 1305/36 k.o. Radašinovci, u naravi stambena zgrada, dobra voda 23, gospodarska zgrada, dvorište, ukupne površine 6055 m², a koja nekretnina je predmet ove tužbe. Prednje opisana nekretnina nastala je od matične nekretnine oznake kat. čest. 1305/32

k.o. Radašinovci, u naravi ukupne šuma vršine 1238165 m², upisane u zk. ul. 704 k.o. Radašinovci, a sukladno Geodetskom elaboratu broj 04/2019, inž. geod. Maria Ercegovića, a koji elaborat je potvrđen od Područnog ureda za katastar Zadar, Odjel za katastar nekretnina Benkovac, Klasa: 932-06/19-02/86, Urbroj: 541-22-05/3-19-3 od dana 05. lipnja 2019. godine. Naime, u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetne nekretnine je upisana Republika Hrvatska, a koji upis ne odgovara stvarnom stanju. Predmetna nekretnina je u potpunosti omeđena i ograđena te je na istoj izgrađen objekt koji je legaliziran Rješenjem o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-361-03/13-11/294, Urbroj: 2198/1—11-1/2-15-13 od dana 26. veljače 2015. godine te je Rješenjem o utvrđivanju građevne čestice, Klasa: UP/I-350-05/17-05/20, Urbroj: 2198/1-11-1/2-17-4 od dana 03. srpnja 2017. godine, utvrđeno zemljište nužno za redovitu uporabu građevine. Tužitelj je pravo vlasništva predmetne nekretnine stekao nasljeđivanjem iza svog pok. oca, podredno dosjelošću i građenjem. Naime, tužitelj se u posjedu nalazi od 1900. godine, te njega i njegove prednike nitko nikada nije smetao u vlasništvu predmetne nekretnine. Također, na nekretnini se nalaze i poljoprivredne kulture i stabla stara preko 80 godina, stoga predlažu usvojiti postavljeni tužbeni zahtjev.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da se u cijelosti protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu. Tužitelj u tužbi navodi da je stvarni vlasnik i posjednik nekretnine oznake kat. čest. 1305/36 k.o. Radašinovci koja da je nastala od matične nekretnine oznake kat. čest. 1305/32 k.o. Radašinovci. Tužitelj da je pravo vlasništva predmetne nekretnine stekao nasljeđivanjem iza svog pok. oca, podredno dosjelošću i građenjem. Tužitelj da se nalazi u posjedu predmetne nekretnine od 1900. godine te da njega i njegove prednike nitko nikada nije smetao u vlasništvu predmetne nekretnine. U odnosu na navode da je pravo vlasništva predmetne nekretnine stekao nasljeđivanjem iza svog pok. oca, tužitelj u spis ne dostavlja niti jedan dokaz. Nesporno je da je nekretnina oznake k.č. br. 1305/32 k.o. u zemljišnim knjigama za k.o. Radašinovci upisana kao vlasništvo Republike Hrvatske. U odnosu na eventualno stjecanje prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu, obzirom na današnji upis u zemljišnim knjigama može se pretpostaviti da se radi o nekretnini koja je bila podružvovljena, međutim onda na istoj nije bilo moguće steći pravo vlasništva građenjem u uvjetima pravnih pravila OGZ-a, odnosno poslije ZOVO-a jer se odredbe o stjecanju prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu ne mogu primijeniti kada se gradi na zemljištu u društvenom vlasništvu. Ističe se da prema pravnom pravilu iz paragrafa 418. OGZ, koja su se tada primjenjivala do 1. rujna 1980. - dana stupanja na snagu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne Novine”, broj 53/91, 9/92 i 77/92 - dalje ZOVO), ako je tko gradio od svoje građe na tuđem zemljištu, bez znanja i protiv volje vlasnika, zgrada pripada vlasniku zemljišta, a poštteni graditelj može iskati naknadu troškova potrebnih i korisnih, a s graditeljem nepoštenim postupa se kao s onim koji bez naloga obavlja tuđe poslove. Ako je vlasnik zemljišta znao za građenje, pa ga nije odmah zabranio graditelju poštenom ne može on iskati za zemljište nego općenu cijenu. Dakle, prema ovom pravnom pravilu moglo se stjecati pravo vlasništva građenjem na tuđem zemljištu, no „tuđe zemljište“, u smislu tog pravila, je zemljište u vlasništvu drugih fizičkih ili građanskopravnih osoba, a ne društveno vlasništvo kao što je to u konkretnom slučaju riječ, slijedom čega se na nekretnini u društvenom vlasništvu nije moglo steći pravo vlasništva građenjem na temelju pravila iz paragrafa 418. OGZ, ni na temelju drugih pravila OGZ. Također, u pravnom režimu ZOVO, koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., prema sudskoj praksi odredbe ZOVO o stjecanju vlasništva građenjem na tuđem zemljištu ne mogu se primijeniti kada fizička osoba bez valjane pravne osnove, odnosno akta o dodjeli nadležnog tijela gradi na zemljištu u društvenom vlasništvu. „...sudovi u postupku koji je prethodio reviziji odbili su

predmetni primarni tužbeni zahtjev zaključujući u bitnome da graditelj koji je izgradio građevinu na zemljištu u tadašnjem društvenom vlasništvu bez odobrenja nadležnog tijela, nije mogao postati vlasnikom građevine, odnosno steći pravo trajnog korištenja društvenog zemljišta na kojem je zgrada izgrađena pa s tim u vezi nije mogao steći na temelju propisa koji uređuju pretvorbu prava korištenja u pravo vlasništva, pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini kao osnovi za prihvaćanje primarnog tužbenog zahtjeva.... Odredbe o stjecanju vlasništva građenjem na tuđem zemljištu (čl. 24. – 26. mjerodavnog ZOVO) ne mogu se primijeniti kada fizička osoba bez valjane osnove, odnosno akta o dodjeli nadležnog tijela gradi na zemljištu u društvenom vlasništvu.” (VSRH, Rev-2350/12 od 17.5.2017.). Imajući u vidu da tužitelj kao pravni osnov za stjecanje prava vlasništva, između ostalog, navodi da je putem svojih prednika dosjelošću stekao pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini isti bi trebao dokazati da je predmetnu nekretninu stekao dugogodišnjim posjedovanjem, a za što moraju biti ispunjene određene pretpostavke prema Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Odredbom članka 159. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Stavkom 4. citiranog članka propisano je da se nekretnina u vlasništvu Republike Hrvatske stječe dosjelošću nakon proteka 20 godina samostalnog, poštenog, zakonitog i istinitog posjeda, odnosno 40 godina samostalnog poštenog posjeda. Odredbom članka 18. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da je posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada. Tužitelj niti njihovi prednici nisu bili poštenu posjednici niti su mogli dosjelošću steći pravo vlasništva nad predmetnom nekretninom, jer je za stjecanje prava vlasništva dosjelošću uz trajanje neprekinutog posjeda potrebno da posjed bude pošten i istinit, a tužiteljev posjed nije bio pošten, pa nedostaje ta pretpostavka za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Tužiteljevi prednici su znali ili su morali znati da im ne pripada pravo na posjed budući da su svoju stambenu zgradu gradili na zemljištu u tuđem vlasništvu. A da je tome tako proizlazi iz činjenice da se tužitelj u tužbi između ostalog poziva na stjecanje prava vlasništva građenjem. Ukoliko tužitelj do pripremnog ročišta dostavi dokaze kojima bi potkrijepio svoje navode, osobito u pogledu dugogodišnjeg posjedovanja predmetne nekretnine, zakonski zastupnik tuženice će dostaviti svoje daljnje očitovanje, kao i svoje eventualne dokazne prijedloge. Predlaže se također da tužitelj dostavi povijest zemljišnoknjižnog upisa za predmetnu nekretninu. Slijedom svega naprijed navedenog, kako iz dokumentacije koja prileži spisu ne proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva, zakonski zastupnik tuženice predlaže tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbiti kao neosnovan.

3. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze uvidom u zk. izvadak broj 704 k.o. Radašinovci (l.s. 6-9), geodetski elaborat potvrđen od DGU Zadar, Ispostava Benkovac, klasa 932-06/19-02/86 ur. broj 541-22-05-3-19-3 od 5. lipnja 2019. (l.s. 10-19), rješenje o izvedenom stanju Zadarske županije od 26.2.2015. (l.s. 20-22), rješenje o utvrđivanju građevne čestice Zadarska županija od 3. srpnja 2017. (l.s. 23-24) , povijest promjena na kat. česticama DGU Zadar, Odjel za katastar nekretnina Benkovac, klasa 930-04/23-05/3 ur. Broj 30. siječnja 2023. (l.s. 44-45), posjedovni list broj 6, k.o. Radašinovci (l.s. 46-53), rješenje Općinskog suda u Zadru posl. br. Z-13639/17 (l.s. 54-57), rješenje o nasljeđivanju posl. br. O- 53/98 iza smrti Mate Orlovića (l.s. 58-60), ovjerovljena izjava Ante Orlovića pod brojem Ov- 8690/2023 (l.s.68-69),

skica vještaka Geo Lezi (l.s. 76), snimka izvedenog stanja nezakonito izgrađenih objekata T.D. 12/14-L iz travnja 2014 izrađen po Damiru Mandri dipl. ing građ. (l.s. 83-113), nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Olivera Jandrijeva od 11.12.2023. (l.s. 117-129), izjava Branke Barth i Mile Prodanović (l.s. 165-169), izjava Daria Orlovića ovjerena pod brojem OV- 2218/26 (l.s. 207).

4. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je osnovan.

5. Predmet ovog parničnog postupka je zahtjev tužitelja prema tuženici da se utvrdi da je stekao valjani pravni osnov za upis prava vlasništva na kat. čest. 1305/36 k.o. Radašinovci, u naravi stambena zgrada, Dobra Voda 23, gospodarska zgrada, dvorište ukupne površine 6055 m², što je tužena dužna priznati i trpjeti.

6. Iz priloženog zk. izvotka broj 704 k.o. Radašinovci proizlazi da je vlasnik matične kat. čest. 1305/32 k.o. Radašinovci šuma, površine 1238165 za cijelo Republika Hrvatska.

7. Iz potvrđenog geodetskog elaborata od strane DGU Zadar, Ispostava Benkovac, klasa : 932-06/19-02/86 od 5. lipnja 2109. proizlazi da je utužena kat. čest. 1305/36 nastala od matične kat. čest. 1305/32 k.o. Radašinovci.

8. Iz Rješenje o izvedenom stanju Zadarske županije klasa UP/I -361-03/13-11/294 proizlazi da je tužitelj ozakonio gospodarsku zgradu izgrađenu na kat. čest. 1305/1 k.o. Radašinovci.

9. Iz povijesti promjena na kat čestici 1305/1 k.o. Radašinovci proizlazi da je ista za cijelo upisana u korist Republike Hrvatske.

10. Iz rješenja o nasljeđivanju poslovni broj O-53/98 iza smrti Mate Orlovića proizlazi da je između ostalih njegov nasljednik i Dušan Orlović, ovdje tužitelj.

11. Iz ovjеровljenih Izjava Ante Orlovića, Milke Prodanović, Branke Barth i Daria Orlovića, svi sunasljednici s tužiteljem iza smrti pok. Mate Orlovića proizlazi da je utužena kat. čest. 1305/36 u cijelosti pripala tužitelju.

12. Vještak geodetske struke Dražen Torbarina uviđajem na licu mjesta navodi da pokazana nekretnina sukladno geodetskom elaboratu predparcelacije koji prileži ovom spisu čini predviđenu čest. zem. 1305/36 za cijelo površine 6055 m², na kojoj se nalazi stambena kuća katnica, starije gradnje i kuća prizemnica novije gradnje te pomoćni objekt.

13. Iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Olivera Jandrijeva proizlazi da je najstariji dio stambenog dijela zgrade konoba u prizemlju u sjeverozapadnom dijelu izgrađena 1948. godine, ostali dio stambenog dijela zgrade, da je dograđen u više navrata kroz 1970. 1980. godine. Nadalje pomoćna zgrada oznake A u snimku izvedenog stanja da je izgrađena prije 70 tak godina dakle 1950 godine, da se na ortofoto snimci prije 15.2.1968. naslućuje da se nalazi ispod visokih stabala, a dijelom da je izgrađena 1980 -tih godina.

14. Iz suglasnih iskaza svjedoka Rade Babića (79 godina) i Mile Babića (68 godina) proizlazi da se radi o nekretnini u vlasništvu tužitelja koju je on naslijedio od svog djeda

Mate Orlovića jer je njegov otac Mile umro prije djeda. Građevine na navedenom zemljištu da je još gradio djed tužitelja pok. Mate, a kasnije da je tužitelj iste dogradio i izgradio kako sada izgledaju. Predmetna nekretnina da se nalazi od kad znaju za sebe u posjedu prednika tužitelja, a sada i tužitelja, da su tu ranije držali blago, kao i to da je predmetna ranije bila ograđena dračom i u gabaritima kao i danas.

14.1. Također svjedoci su suglasno iskazali kako tužitelju i njegovim prednicima nitko nije osporavao niti smetao posjed i korištenje predmeta spora, niti je ikada na utuženi dio nekretnine dolazio lugar u ime države, a isto tako su suglasni oko toga da niti unutar obitelji nema sporova.

15. Tužitelj u svom stranačkom iskazu u bitnom navodi da je posjednik predmetnih nekretnina bio njego djed Mate, a da se on iz gornjeg djela sela preselio nakon II Svjetskog rata baš na predmetnu, te da je započeo gradnju obiteljske kuće, koja je sada konoba. Njegov otac Mile da je ostao živjeti s djedom, međutim kako je on 80 tih godina prošlog stoljeća poginuo on da je ostao s djedom, te su mu nakon smrti djeda te predmetne nekretnine i pripale. Navodi da je on ostale nekretnine nadogradio i izgradio 80 tih godina prošlog stoljeća. Tvrdi da je on gradio i betonski zid oko kuće, upravo u gabaritima kako je bilo i ranije. U odnosu na novu nekretninu tužitelj navodi da je istu gradio zajedno sa svojim sinom, koji danas tu živi sa svojom obitelji, odnosno oni svi skupa žive jedan skladan suživot, te između njih nikad nije bilo sporova. Ističe da nikad im nitko nije osporavao posjed i vlasništvo niti njemu niti njegovu djedu.

16. Odredbama članka 159. stavak 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje: ZV-a) samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave, čiji je posjed barem pošten, pravo vlasništva stvari stječe dosjelošću, protekom 40 godina, takvog posjedovanja, s time da se sukladno odredbi članka 160. stavka 2. ZV-a u vrijeme potrebno za dosjelošt uračunava se i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, pošteni i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao pošteni samostalni posjednici.

17. Odredbom članka 388. stavak 4. ZV bilo je određeno da se u rok stjecanja dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana, no odlukom Ustavnog suda RH od 17. studenog 1999. (Narodne novine, broj 137/99) ta je odredba ukinuta. Ipak, ukinuta odredba članka 388. stavka 4. ZV/96, koja je bila na snazi i u primjeni od 1. siječnja 1997. do stupanja na snagu pravnih posljedica njezinog ukidanja objavom odluke Ustavnog suda u Narodnim novinama, broj 137/99 od 14. prosinca 1999., prema odredbi članka 53. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine broj: 99/99), te je u tom vremenskom razdoblju mogla proizvesti pravni učinak stjecanja vlasništva dosjelošću, u korist posjednika nekretnine u društvenom vlasništvu ukoliko su najkasnije do njenog ukidanja bile ispunjene sve potrebne pretpostavke koje se odnose na duljinu i kvalitetu posjeda.

18. Prema odredbi članka 29. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Sl. SFRJ broj 6/80 i 36/90 – dalje: ZOVO), koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., na nekretninama u društvenom vlasništvu pravo vlasništva nije se moglo steći dosjelošću, sve do donošenja Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim

odnosima (Narodne novine, broj 53/91, od 08.10.1991.) kad je ta odredba stavljena je izvan snage.

19. Europski sud za ljudska prava u presudama Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske, te Jakeljić protiv Republike Hrvatske, u kojima su tužbe podnesene nakon 17. studenog 1999. kada je Ustavni sud ukinuo odredbe članka 388. stavka 4. ZV, zauzeo je shvaćanje da nije od značaja je li postupak pokrenut prije ili nakon 17. studenog 1999., te da dosjeloš na nekretninama u ranijem društvenom vlasništvu neprekidno teče do 17. studenog 1999. pod pretpostavkama da time nisu povrijeđena prava trećih osoba odnosno da ne postoji suprotstavljeni pravni interes. I Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje da kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su do 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju prava osoba koja ta prava nisu stekli na temelju odredaba članka 388. stavka 4. ZV, već drugih odredaba istog Zakona. (Rev-x-974/2017 od 7. svibnja 2019.)

20. Analizom gore provedenih dokaza kako materijalnih tako i personalnih sud je utvrdio slijedeće:

- da je zk. upisani vlasnik matične kat. čest. 1305/32 k.o. Radašinovci, Republika Hrvatska za cijelo
- da je utužena kat. čestica 1305/36 nastala parcelacijom od matične 1305/32 k.o. Radašinovci
- da je utužena nekretnina od II Svjetskog rata u posjedu djeda tužitelja Mate Orlovića,
- da je nekretnina ograđena oduvijek u gabaritima kao i danas,
- da je najstarija građevina na spornoj nekretnini građena 1948. dok su ostale nadograđivane i izgrađena 1970. i 1980. tih godina
- da oko predmetne nekretnine nije bilo sporova, niti u obitelji niti od strane trećih osoba,
- da je tužitelj naslijedio svog djeda Matu Orlovića, za predmetnu, jer je njegov otac Mile Orlović umro prije djeda Mate, što nesporno proizlazi iz rješenja o nasljeđivanju kao i ovjеровljenih Izjava sunasljednika iza pok. Mate Orlovića.

21. Tužitelj je tijekom ovog postupka dokazao i to prvenstveno suglasnim izjavama svjedoka da su se njegovi prednici nalazili u mirnom i nesmetanom posjedu predmetne nekretnine preko 40 godine do 17. studenog 1999. godine. Svjedoci su potvrdili da je nekretnina bila ograđena u gabaritima kao i danas ranije dračom, a danas betonskim zidom.

21.1. Tako suglasnim izjavama svjedoka koji su o bitnim činjenicama usuglašeni i s iskazom tužitelja, a imajući u vidu nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Olivera Jadrijeva na koji nalaz nije bilo prigovora pa je sud isti cijenio istinitim i izrađenim u skladu s pravilima struke, nesporno proizlazi da je najstarija građevina na predmetnoj nekretnini izgrađena 1948.godine, a ostale da su nadograđivane i izgrađene 1970. i 1980. godine, čime su potvrđeni navodi tužitelja da je predmetna nekretnina u posjedu njegova djeda Mate Orlovića još od II Svjetskog rata.

22. Na temelju izvedenih dokaza sud utvrđuje da su tužitelj i njegovi prednici predmetnu nekretnine držali u samostalnom posjedu jer su njome raspolagali kao vlasnici, koristeći je u vlastitu korist, ograđujući je, gradeći kuću i pomoćne objekte, sadeći nasade, čuvajući blago.

23. Što se tiče poštenja posjeda odredba članka 18. stavak 5. ZV) propisuje da se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, odnosno takav posjed se predmnijeva. Dakle, onaj tko tvrdi da je nečiji posjed nepošten (nesavjestan) mora to i dokazati, što tuženica u ovom postupku nije uspjela .

24. Dakle, a kako je ovaj sud našao da su prednici tužitelja poštenu i samostalni posjednici preko 40 godina do 17. studenog 1999. isti su pravo vlasništva stekli dosjelošću stupanjem na snagu ZV, sukladno odredbi čl. 159. st. 4. u svezi odredbe članka 388. st. 4. ZV.

25. Sukladno tome djed tužitelja dosjelošću je postao vlasnikom predmeta spora, koje pravo je nasljeđivanjem u cijelosti preneseno na tužitelja, radi čega je na temelju odredbe čl. 128. st. 1. ZV prihvaćen zahtjev tužitelja kao osnovan.

26. Odluka o trošku je donesena na temelju članka 154. stavka 1. ZPP te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23 i 107/25, dalje: OT).

26.1. Dakle, tužitelju zastupanom po odvjetniku pripada naknada za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora od 6.4.2022., sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife, u iznosu od 100 bodova, sastav tužbe od 24.6.2022. u iznosu od 100 bodova sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife, pristup na ročišta od 23.11.2022., 7.3.2023., 17.10.2023., 24.11.2025. i 11. lipnja 2026. od po 100 bodova, sukladno Tbr.9. st. 1. Tarife, te za sastav podneska od 2.2.2023., 22.4.2026. od po 100 bodova sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife. Stoga ukupan trošak tužitelja iznosi 900 bodova, uvećano za 2,00 eura po bodu iznosi 1.800,00 eura, sukladno Tbr. 54. Tarife, uvećano za trošak predujma za očevid u iznosu od 640,00 eura (iznos od 60,00 eura nije utrošen te će se vratiti na račun tužitelja) ,te za trošak sudske pristojbe u iznosu od 53,09 eura. Stoga ukupan trošak tužitelja iznosi 2.439,09 eura.

Benkovac, 21. srpnja 2026.

S u t k i n j a
Danijela Števanja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja. Stranci, koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok žalbe teče od dana primitka iste.

DNA:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženici

Broj zapisa: **9-3088b-066de**

Kontrolni broj: **09e95-03e5b-e4b16**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.